

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Imago 2. Illum oportet crescere, me minui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

a Cedria cedri succus, qui à tabe conseruat res
sibi creditas. Qualis Christi Sanguis, qui quidquid in
nobis è vitio putidum, vel è morte putridum, aut na-
tura corruptela tabidum, omne discutit, & integros
nunc puro animo & olim corpore conseruat, & con-
seruare promittit.

Imago 2.

Illum oportet crescere, me minui.

1. Oritur Sol, seque exserit panè totum in pur-
purea nube.
2. Phosphorus ex aduerso minimà sui parte ap-
paret in nigrà nube. Et,
3. Ceu parua luna, in cornua enanescit.
1. Christus sua maiestatis splendorem, magis
magisque per miracula ostendere incipit.
2. Ioannis gloria hæcenus maxima, minuitur.
3. Breuiq; occidet.

Trochaicum purum.

O S vbi polum decorum
Exserit, diemque pulchro
Pingit aureum sub astro,
Sol nouum redux in ortum;
Crescit in nouos honores,
Crescit aura, lucis aura
Pulchrior, diesque crescit.
Crescit herba, crescit arbor.
Crescit hora, vita crescit.
Spes, salusque, crescit agris.
Eruditioque crescit,
Digna qua Deo est magistro.

Trospho.

affir
&
Chr
inte
nasc
pra
aur
pra
omn
quic
scur
tate
uber
diff
I E
huic
retri
no be
felici

Phosphorus breues sed ignes
 Colligit, minorque parca
 Luce suppressit malignâ
 Aureum iubar sub umbra,
 Et caput diu rotundum
 Lunulæ modo reduncis
 Cornibus cauos ad ignes
 Asperat, fugitque cælo.
 Principique cedit astro
 Inde quem refert honorem.

N O T Æ.

*Vti Phosphorus nocti orienti, morientique diei lux
 affinis, & quasi medius utriusque temporis limes: Sic
 & Ioannes Prophetarum ultimus & in Euangelicâ
 Christi lege primus. Sic quasi medius utriusque legis
 interpres enituit, & intercurrit. At vero ubi stella
 nascentis solis prænuntia aliquamdiu cæteris astris
 præfulserit; tunc soli orienti locum cedit, qui ubi
 aureus mundi oculus (ut Ambrosius ait) pulcherrimâ
 prætextus purpurâ emicuerit, eximio suo splendore
 omnium oculos in sui contemplationem conuertit &
 quidquid ubique gentium stupet, sardet, silet, suæ ob-
 scuro noctis inuolucro, hilari suo adspectu ad iucundi-
 tatem excitat, exornat, illustrat. Vt cætera Solis
 uberrima beneficia, ubi vitales quaquauer sus radios
 diffundit, taceam. Quæ omnia multo clariùs in vno
 I E S V nomine elucent. Nec ad breuem dumtaxat
 huius vitæ usuram vel dieculæ lucem: sed in omnem
 retro æternitatem, & quidem copiosiori è summo bo-
 no bonorum omnium affluentia redundans, ea demum
 felicitas ab hoc Iustitiæ sole dimanabit. Vt tum liceat*

cum aureo illo Doctore Angelico exclamare, O felix æternitas & æterna felicitas ! quæ quò vlteriùs crescat habet nihil. Præsertim cum ille vnicus æternitatis dies, qui omnium sæculorum suo perenni in puncto includit volumina, eo in sole iustitiæ consistat, in quo nullus obscurior nœuis purissimam illam lucem violat; uti fit in sole, in quo nuper, haud secus atque in lunâ, sagaces Astrologi maculas (etsi nonnulli negent) aduertère. De quo solis vitio, Scheinerus librum edidit: nimirum nihil omni ex parte beatum mortales in terris suspiciunt.

4. Caua luna. Deprehenderunt nuper Astrologi Veneris stellam, luna instar, nunc in plenum caput conglobari, & crescere, & postmodum in caua cornua retexi, & decrescere. Quod sane Ioannis è Christi vaticinio belle conuenit, cum ipse sit natus (ut aduertit Augustinus) circa æstiuum Solstitium, ubi dies incipiunt minui; Christus vero circa solstitium brumale, à quo dies suum inchoant incrementum.

Emblema 3.

Me oportet minui, illum
crescere.

1. Sol sublimis, sub quo
2. Humilis Iris, cui inscribas aureis litteris
Humilis sublimi sole.
1. Christus.
2. Ioannes.

Sapphia